

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 34. Proeliminares hujus tractatus articuli a Carolo VI. Imperatore rati
habiti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

§. XXXIV.

*Præliminares hujus tractatus articuli
a Carolo VI. Imperatore
rati habiti.*

Postquam igitur præfato modo prævil
ad pacem articuli, quos *prælimina-*
res vocant, in Turcarum castris a Lu-
dovico Marchione de Villanova Fran-
ciæ Regis Oratore, & a Guilielmo
Reinhardo Comite de Neuperg die
prima Septembris fuerant subscripti,
Carolus VI. Imperator saucio corde
ac tremula manu eosdem suo quoque
assensu atque auctoritate firmavit, Vien-
næ edito hoc diplomate:

Carolus Divina favente Clemen-
tia &c.

„Recognoscimus & memoriæ com-
„mendamus tenore præsentium, qui-
„bus expedit, Universis, pro Nobis,
„Hæredibus, & Successoribus Nostris,
„quod cum Deo ita disponente inter
„Nostrum Ministrum Plenipotentiarium,
„cum plena facultate ad id delegatum,
„ab una, & Serenissimi ac Potentissimi
„Principis Domini Sultani Ottoman-
„norum, Asiæ ac Græciæ Imperatoris
„Mi-

„Ministros Plenipotentiarios, plena pa- Sæc. XVIII.
 „riter facultate munitos, ex altera A.C. 1739.
 „parte, interveniente conciliatoria o-
 „pera Serenissimi & Potentissimi Prin-
 „cipis Domini Ludovici XV. Galliarum
 „Regis Christianissimi, post colloquia
 „sub tentoriis prope Albam Græcam
 „vulgo Belgradum, eum in finem in-
 „stituta, certi quidam Articuli Præli-
 „minares, Pacem atque Amicitiam
 „Nos inter atque Præfatum Serenissi-
 „mum & Potentissimum Principem Do-
 „minum Sultanum — plene afferentes,
 „atque Tractatui Pacis definitivo basis
 „loco inservientes iis, quæ sequuntur
 „conditionibus, forma, & tenore con-
 „clusi sint. „

ARTICULUS I.

„Fortalitium Belgradi, seu Alba
 „Græca nuncupatum Anno 1717. Cæ-
 „sareis Armis occupatum, evacuetur,
 „& una cum antiquo olim, quo cir-
 „cundabatur, muro, etiam ut nunc
 „est, refarcito, necnon cum muni-
 „mentis, vetusto muro inseperabiliter
 „adhærentibus, Ottomanico Imperio
 „restituatur, insuper loca, in quibus
 „pulvis tormentarius asservatur, &
 „Claslicæ Rei armentarium, Militum
 „ædes & cætera, quæ in dicta civitate
 Hist. Eccles. Tom. LXXVI. M m „ex-

Sæc. XVIII. „extant publica, & privata ædificia
 A. C. 1739. „ad Ottomanicum imperium pertinere
 „bunt. Reliqua vero recentia munimenta, mænia & propugnacula quibus tum fortalitium, tum civitas munitur, demoliantur, usque adeo, ut ipsi quoque ductus viæ oblectæ (vulgo Chemin couvert) & quæ inde sequitur, proclivis planities (nuncupata Glacis) destruantur, quemadmodum & exigua propugnacula e regione Belgradi in ripis Danubii & Savi existentia, ea lege, & conditione, ut caveatur, ne, quod Ottomanicæ Portæ cessum est, ullum inde damnum patiatur. „

ARTICULUS II.

„Similiter fortalitium Sabaz (Turcico idiomate Bujurdalem nuncupatum) Imperio Ottomannico restituitur in eodem statu, quo olim erat, iisdemque conditionibus, quæ supra de Belgradi fortalitio stipulatæ fuerunt, arma, tormenta, res cibariæ, & omnis denique bellicus apparatus, quibus dicta fortalitia Belgrad, & Sabaz sunt instructa, cæteraque omnia, quæ vehi possunt, nec non naves bellicæ, & reliquæ omnes cymbæ, quæ in duobus fluminibus reperiantur, ad Augustissimum Romanorum Imperatorem pertinentes in ipsius Dominio, &

„& Potestate permanebunt, & vice Sæc. XVIII.
„versa in dictis fortalitiis Belgradi, & A. C. 1739.
„Sabazea demum Ottomannico Impe-
„rio pertinebunt, quæ supra in stipula-
„tionem venerunt. „

ARTICULUS III.

„Sacra Cæsarea Regiaque Majestas
„Servizæ Provinciam, in qua situm est
„Belgradi Fortalitium, Portæ Otto-
„mannicæ cedit. Limites, & confinia
„atriusque Imperii Danubii, & Savi-
„flumina constituent. Et fines Pro-
„vinciæ Servizæ iidem ex parte Bos-
„niæ sint, qui erant in Carloviensi Tra-
„ctatu. „

ARTICULUS IV.

„Sacra Romano Cæsarea Majestas
„Ottomannicæ Portæ universam Val-
„lachiam Austriacam, unacum ejus
„montibus cedit, necnon concedit
„dictæ Ottomannicæ Portæ ut propug-
„naculum in Vallachia existens, Perichan
„nuncupatum, a Sacra Cæsarea Re-
„giaque Majestate constructum de-
„moliatur, nec imposterum ab Otto-
„mannica Porta restituatur. „

ARTICULUS V.

„Insula & fortalitium Orsova & pro-
„pugnaculum, sanctæ Elisabethæ di-
„ctum, in statu integro ad Imperium
„Ottomannicum pertinebunt. Bana-
„tus Temesvariensis sub Augustissimi
„Ro-

Sec. XVIII. „Romanorum Imperatoris ditio-
 A.C. 1739. „integrum ad Vallachiae limites usque
 „permanebit: excepta tamen parva illa
 „planitie, quae ex opposita parte
 „Orsovae sita est, & distinguitur, & con-
 „terminatur ex una parte a rivo Zer-
 „na, a Meadea defluente; ex altera
 „parte a Danubio tum a Rivo quodam
 „qui Vallachiae Austriacae fines con-
 „tuit: denique a primis montium col-
 „libus Banatus, qui Insulae Orsovae ob-
 „jacent, juxta lineam, quae a rivo ad
 „rivum ducetur, eadem ubique servata
 „distantia, quae adest inter dictum flu-
 „men, & colles e regione Orsovae ob-
 „jacentes, quae quidem planities in
 „Ottomannica ditioe permanebit, ea
 „tamen lege, quod si Turcae integram
 „cursum rivi Zernae ita deflectere pos-
 „sint, ut pone, & juxta oppidum, ve-
 „tus Orsova dictum defluere possit, tunc
 „vetus illud Orsova eidem planitiei sa-
 „ctum contiguum, excepto tamen il-
 „lius territorio, ad Ottomannicam Por-
 „tam pertinebit: eo pacto tamen, ut
 „illud munire nequaquam liceat Porta
 „Ottomannicae; verum unius anni con-
 „ceditur spatium, per quod dicti rivi
 „Zernae cursum deflectere possit, quo
 „transacto omne jus amittet in dictum
 „vetus Orsovam, quod in Sacrae Cae-
 „sareae Regiaeque Majestatis ditioe
 „per-

„permanebit. Munimenta loci Mea- Sæc. XVIII.
 „deæ qui juxta jam stabilita confinia A. C. 1739.

„Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis
 „est, ab Ottomannis sine mora destruân-
 „tur, nec impofterum a Cæsareis re-
 „ædificentur, Munimina quoque pe-
 „nes Danubium, & Savum sita, quo-
 „rum demolitio fuit statuta, & in po-
 „testate Sacræ Cæsareæ Regiæque Ma-
 „jestatis remanent, non restaurentur.,

„Nos volentes iis, quæ Nobis vi-
 „gore modo recensitorum Articulorum
 „incumbunt, eadem integritate, quo
 „ad tractandum accessimus, satisfacere,
 „prænotatas condiciones atque Articu-
 „los, prouti de verbo ad verbum inserti
 „sunt, pro Nostra parte, ex certa No-
 „stra licentia, animo bene deliberato
 „& omni meliore forma ac modo ap-
 „probavimus, & corroboravimus, pro-
 „uti vigore præsentium approbamus,
 „ratificamus & corroboramus, pro-
 „mittentes in fide & verbo Imperiali
 „Regioque pro Nobis ac hæredibus &
 „Successoribus Nostris, quod illa om-
 „nia & singula sincere & inviolabiliter
 „tenebimus, observabimus, quamdiu
 „ab altera parte paci adversantes actio-
 „nes & motus non promanaverint:
 „quod per supradictos Hæredes ac Suc-
 „cessores eodem plane pacto observari
 „& adimpleri debere volumus, atque

Mm 3

„de-

Sæc. XVIII. „decrevimus, ac tam Nos ipsos, quam
 A.C. 1739 „eos, ad id quam efficacissime obliga-
 „mus, & obligatos ac adstrictos reddi-
 „mus, omni dolo & fraude postpositis
 „& semotis: harum testimonio literarum
 „rum manu Nostra subscriptarum &
 „sigilli Nostri Cæsarei appensione mun-
 „nitarum. Dabantur in Civitate No-
 „stra Viennensi &c. „

§. XXXV.

Imperatoris epistola ad Russiæ Imperatricem hac super re.

Die autem decima tertia Septembris
 Imperator præcipitis hujus tractatus
 seriem, tantique mali causam ad
 Russiæ Autocratricem perscripsit, datis
 ad eam hisce literis:

„Non sine acerbissimo animi dolore
 „præsentes literas ad Serenitatem Ve-
 „stram exaro. Longe minus nuntio
 „de expugnata Alba Græca aut clade
 „ab hoste accepta, quam eo, qui de
 „conclusis a Neupergio Comite indeco-
 „ris Præliminaribus Pacis conditioni-
 „bus diebus hisce ad me pervenit, fuisse
 „sem percussus. Cum ob crebras, &
 „quam maxime intempestivas ad Ma-
 „gnum Vizirium missiones aliosque
 „quam plurimos errores, consilium ce-
 „pisssem, Comiti a Wallis omnem qua-
 „pa-